

ג'ודו

שחיתות על האיזורים

חברי ועדת הג'ודו משמשים מאמנים בניגוד לתקנון

ורגר ליאפולד הוא חבר בוועדת הג'ודו בהתאחדות לספורט. בערבים הוא מאמן את קבוצות הג'ודו של חכבי ראשון לציון ו-מכבי רחובות. ליאפולד הוא רק אחד מתחרי ועדת הג'ודו אשר, בניגוד לתקנון ההתאחדות לספורט, משמשים מאמנים פעילים בג'ודו.

לפני חודשים אחדים לקח עימו ורגר את שני בניו לאלופת אירופה לנוער, שר נערכה בפינלנד, על-חשבון הכספים הרב מאושרים לוועדת הג'ודו מטעם ההתאחדות לספורט. בחוגי הג'ודו אין כל ספק שבניו אינם עומדים ברמה הנדרשת כדי לייצג את ישראל באלופות-עולם! טען אחד מ-שופטי הג'ודו הידועים בארץ.

תן לי ואתן לך. תקנון ההתאחדות לספורט קובע: "ספורטאים ומאמנים פועלים לא יוכלו להיבחר לוועדת הענף שבו הם פעילים". מסביר עורך-דיון אליהו לוצקי, יו"ר איגוד הג'ודו החופשי, הלוחם נגד אירויצווע התקנון: "הוראה זו נקבעה כדי למנוע על אפשרות של מושראפים והעדפה. ועדת הג'ודו קובעת את המינויים השונים בענף הג'ודו, מאשרת דרגות וחגורות, ו-

כל תופעות הלואי שלהן. אז לא היה ברירה, וכל מי שנשאר בחוץ היה לפתע מנותק. לא הוזמן לתחרויות, לא נשלח לאליפויות בחו"ל, נשאר זרוק בצד. כך התארגנה האגודה, במטרה לייצג את אלפי העוסקים בג'ודו, ללא שייכות לאגודת-ספורט".

לוצקי אומר כי באופן מעשי, חברים ב"איגוד הג'ודו החופשי אנשים רבים יותר מאשר בכל אגודה אחרת לג'ודו (הפועל או מכבי). אולם, הוא מסביר, "מי שפעם נרשם להפועל או מכבי, ואין זה משנה אם הוא חבר שם או לא, האגודה ממשיכה לשלם את דמי-החבר השנתיים שלו, כסום זעיר ביותר. כשיש בחירות, נקבעים מיספר הכיסאות של כל אחת מן האגודות בוועדות השונות על-פי מיספר החברים של אותה אגודה, העוסקים בענף".

האגודות עצמן אינן מכוונות עובדה זו. "ככה נהגת גם מכבי", אומרים בהפועל. "ככה נהגים גם בהפועל", אומרים במכבי.

אנשי איגוד הג'ודו החופשי רוצים לפתור את הבעיה, לפחות לגבי ענף הג'ודו. אזולאי: "בא, למשל, חבר הוועדה אדמונד בוגלו, שהוא מאמן פעיל, ואמר לאנשי מכבי: כל האנשים במכון שלי יצטרפו ל-מכבי, ואני אקבל כיסא בוועדה. ברור שה מעניק לו עמדת-כוח בענף הג'ודו, יותר חניכים במכונים שלו, ואפשרות להימצא במרכז העניינים בכל הקשור בתחרויות. אב"ד לחממה, לפחות לשניים מאנשי איגוד הג'ודו החופשי הוצע להצטרף לוועדה,

מאמן ג'ודו בוגלו שני מכונים פרטיים

בוחרת את הנציגים שייסעו לתחרויות שונות בחו"ל. אם חברי-הוועדה הוא מאמן או שחקן פעיל, כמו מרבית חברי-הוועדה כיום, נוצרים בין חברי-הוועדה יחסים של תן לי ואתן לך. זה מה שקרה עם ורגר ליאפולד, הוועדה, שהוא חבר בה, אישרה בעצמה את נסיעת שני בניו לחו"ל! התארגנות היפנית". עד 1973 היה ענף הג'ודו ספורט חופשי, ישבו בוועדה אנשים שבהו ג'ודו, ויצרו לקדם את ה"ענף". נזכר יעקב אזולאי, בעל נגריה, שופט-ג'ודו וחבר-לשעבר בוועדת הג'ודו, "מסוף 1973 החלו האגודות להשתלט לאט על הענף. אלי פנו בזמנו גם אנשי הפועל וגם אנשי מכבי, שאצטרף לאגודת-מכבי. אני סירבתי, מפני שלא רציתי ש-הג'ודו ייחפן לכדורגל".

היו אחרים שהסכימו". מוסיף עמוס גרינשטיין, שופט וחבר-לשעבר בוועדה, "וברור שהובטחו להם טובות-הנאה. אנהנו סולקנו, כיוון שלא הצטרפנו לשום אגודה". מאז, השתנו פני הדברים בתחרויות הג'ודו. יעקב אזולאי מספר שהחלו לחנוך פעילים, בשמשו כשופט בתחרויות, להגדיר מתחרה אחד על פני חבזי. "אני יודע שבעת דינוי הוועדה על המועמדים האליפות אירופה לנוער, 74/74, היו דיבורים בנושא. אתה תשלח חניך שלך, ותמרת זה אנשי אשלה חניך שלי, וכוחים כאלה אינם באים. המיכתן צריך להיות ההישגיות. כך נוהגים כולם. בשלב זה התארגן איגוד הג'ודו החופשי. לוצקי: "היה ג'ודו חופשי כל הזמן, עד שהגיעו האגודות עם

התארגנות היפנית". עד 1973 היה ענף הג'ודו ספורט חופשי, ישבו בוועדה אנשים שבהו ג'ודו, ויצרו לקדם את ה"ענף". נזכר יעקב אזולאי, בעל נגריה, שופט-ג'ודו וחבר-לשעבר בוועדת הג'ודו, "מסוף 1973 החלו האגודות להשתלט לאט על הענף. אלי פנו בזמנו גם אנשי הפועל וגם אנשי מכבי, שאצטרף לאגודת-מכבי. אני סירבתי, מפני שלא רציתי ש-הג'ודו ייחפן לכדורגל".

היו אחרים שהסכימו". מוסיף עמוס גרינשטיין, שופט וחבר-לשעבר בוועדה, "וברור שהובטחו להם טובות-הנאה. אנהנו סולקנו, כיוון שלא הצטרפנו לשום אגודה". מאז, השתנו פני הדברים בתחרויות הג'ודו. יעקב אזולאי מספר שהחלו לחנוך פעילים, בשמשו כשופט בתחרויות, להגדיר מתחרה אחד על פני חבזי. "אני יודע שבעת דינוי הוועדה על המועמדים האליפות אירופה לנוער, 74/74, היו דיבורים בנושא. אתה תשלח חניך שלך, ותמרת זה אנשי אשלה חניך שלי, וכוחים כאלה אינם באים. המיכתן צריך להיות ההישגיות. כך נוהגים כולם. בשלב זה התארגן איגוד הג'ודו החופשי. לוצקי: "היה ג'ודו חופשי כל הזמן, עד שהגיעו האגודות עם

התארגנות היפנית". עד 1973 היה ענף הג'ודו ספורט חופשי, ישבו בוועדה אנשים שבהו ג'ודו, ויצרו לקדם את ה"ענף". נזכר יעקב אזולאי, בעל נגריה, שופט-ג'ודו וחבר-לשעבר בוועדת הג'ודו, "מסוף 1973 החלו האגודות להשתלט לאט על הענף. אלי פנו בזמנו גם אנשי הפועל וגם אנשי מכבי, שאצטרף לאגודת-מכבי. אני סירבתי, מפני שלא רציתי ש-הג'ודו ייחפן לכדורגל".

(המשך מעמוד 32)

פוז למשך שלושה שבועות בבית-חולים אחר, במרכז הארץ, מספרת: "חדר הי אוכל של הפרסונל הוא ממש נגע תבי רואתי. יותר גרוע מחדר-אוכל בצבא. הוא קרוב לחדר-הגיתותיים, ולעול לגרום למחלות". ועדת-החקירה מצאה, אומנם, שהמנהל למגיפה היה חדר-האוכל.

"צעיר ערבי שעבד במיטבח באופן לא-קבוע נשא עליו את היידק", אומר דוקטור גולדמן, ומוסיף, בתשובה לשאלה: "לא כל מי שאכל בחדר-האוכל נתקף אירטומטית במחלה. יש אנשים רגישים יותר, ויש פחות". אנשי כוח-העזר, צעירים ו-צעירות המבצעים את העבודות הבלתי-מקצועיות בבית-החולים מספרים כי אין אפילו עובד אחד שלא לקה בכאבי-ראש ובחום גבוה בחודשים האחרונים.

נוח לפטר ערבי, העובד הערבי, שבו נתגלה היידק המחלה פוטר מעבודתו. לאחר שקיבל טיפול רפואי מתאים, דוקטור גולדמן מן מכחיש שעקב המיקרה פוטר עובדים ערביים, אולם הוא מודה כי כרגע לא מועסק אף ערבי אחד בעבודה הקשורה במזון. נוהל הברת המזון לחדר-האוכל מהמיטבח, המרוחק 600 מטרים, הוא בעגלות, כאשר המזון חשוף, חדר-האוכל עצמו אינו נקי, והעובדים פונים מפעם לפעם להנהלת העבודות על-כך. התלצה הרווחת כרגע בבית-החולים היא, כי מעתה יקפידו יותר על נקיון חדר האוכל והמיט-בה, מפני שבין נפגעי המגיפה היה גם המינהל של תל-השומר".

לאחד העובדים בכוח-העזר, גירסה שר-נה במיקצת מזו הרישמית של בית-החולים, הוא מספר: "נפגעו הרבה אנשים, וכי נראה גם הערבי נפגע מן המגיפה. הבדי-קוט נעשו רק לאחר שעובדים אושפזו. הערבי קלט גם הוא את היידק, והיה נוח לכולם להאשים את הערביים ולפטר אותם. הם לא מאורגנים, ולא צועקים". אותו עובד טוען כי הנגיף התפשט בגלל תנאי-תברואה ירודים. לדבריו: "עכברים שורצים בכמה מחלקות, וליכלוך נמצא בכל פינה".

סיוור קצר בבית-החולים מגלה, כי הי מחלקות נקיות ומבריקות בחזית, אולם מאחור מפוזרים אשפה וחומר-יבנייה הר משמשים לעבודות-שיפוץ בבית החולים. ריח חריף של שפכים מגיע עד לחוף ה-מחלקות, "עקב עבודות אינסטלציה". פתי-האשפה תחתים, וההמולה והתנועה של המון-האדם לא היו מביישים גם את רחוב דיזנגוף במוצאי-שבת, המולה שוררת גם בבית-הספר לאחיות, שם נדבקו תלמי-רות אחדות בטיפוס, גם שם נשמעות טרונות על מצב התברואה הירוד.

עונת הישנה, הטיפול בחולים, אנשי הסגל הרפואי, הסתיים, המסקנות הוסקו, וקפוז המחלה התגלה, דוקטור גולדמן ורופאים אחרים אומרים, כי לא היו מיק-רים שבהם הרביקו אנשי-הסגל חולים במחלת הטיפוס. אימהות הנמצאות במח-לקת הילדים, ואשר מטעמים מובנים סיר-בו לתוהוהות, טענו כי ילדים המאושפזים בבית-החולים בגלל מחלות שונות, נפ-עו במשך אישפוזם ממחלות-מעיים שר-נות, שתופעות-הלואי שלהן דומות ל-אלה של הטיפוס.

דוקטור גולדמן: "הנושא של מחלות מעיים למינהן קשור בעונות השנה. ב-קיץ יש הרבה מיקרים של שילשולים ותקאות ואנשים, ובעיקר הורים שיל-דיהם מאושפזים במחלקות הילדים, נכ-נים לפעמים לפאניקה מיותרת. לא תמיד זה טיפוס, האוכל במכולל במחלקות עצמן, והמיטבחים וחדר-האוכל נקיים בדרך-כלל".

דוקטור גולדמן יודע לספר, כי בחודש יגורר השנה נתגלה היידק במחלקת הי אורטופדיה, וחולים קיבלו ויהומים שונים. המחלקה נסגרה, היידק אותר באחד הי חולים, ובגיפת הויהומים שפכה. "המילחמות הקשות בבתי-חולים הן נגד הויהומים למיניהם", אומר ד"ר גולדמן, "ברור שאם היה תקציב גדול יותר, וניתן היה למלא את כל תקני כוח-העזר, הניקיון היה משיבוע את רצון כולם. אולם גם כך, המצב סביר במחלט".

אך אימהות שילדיהם מאושפזים, וחולים במחלות אחרות, טוענים כי בנתיים טוב-לים הם, והם חשופים למחלות ולצרות נוספות על אלה שהביאו עימם מן הבית. "היו חולים שנדבקו בטיפוס", סיפר חולה השוכן במחלקת פנימית, "אבל חקי-רו רק את הטיפוס של הרופאים".

ביטחון

טרמפ על המיפעל

בגיבוי המנהלים עוסקים עובדי המיפעל הביטחוני בעבודות פרטיות, בשעות העבודה במיפעל ועד חשבונו

"מישרד-הביטחון אינו יכול להסתדר בתקציבו הנוכחי". זהו הנוסח השגור בפי שר-הביטחון, שמעון פרס, בכל דיון על תקציב מישרדו. אולם שר-הביטחון לא שמע, כנראה, כיצד במיפעל ביטחוני מסויים מאד במרכז הארץ מתבזבזים כספי הציבור, ומנוצלים על-ידי עובדים לעיסקי-הם הפרטיים בשעות העבודה ומחוצה להן. מערכות סטריאוטיפיות, דינאל מועסק כאלקטרוניאי, במיפעל השייך ל-מישרד-הביטחון במרכז הארץ, הוא יודע לספר על עובדים רבים, המוצלים חלק משעות עבודתם לביצוע עבודות פרטיות. אנשים אלה בונים מערכות סטריאו-טופיות, מרכיבים רמקולים ומתקנים ציוד חשמלי אחר, תוך שימוש במכשירים כלים של המיפעל, "מספר דינאל, אנשים אלה מכונים, המאפיי, של המיפעל, מוצאם מרומוניה, ומאחר שהם בני גילם של ה-מנהלים הוותרים, החלו לעבוד איתם כשר נפתח המיפעל, ויחסיהם ההדדיים ידויר-תיים מאד. הם מוצלים זאת, מתוך ידיעה שאיש לא יעז לגלות זאת.

"גם המנהלים הבכירים שמודעים לתו-סעה, אינם רוצים להסתבך איתם, ומעדי-פים לשתוק. קבוצה זו מבוססת, והשפעתה על רוב העובדים רבה, מהיגם שהעובדים מעדיפים את המצב כמות-שהוא. מי לא רוצה היום לעשות כסף מהצד?"

יותר כסף מהמשכורת. המצב נעשה תמור עוד יותר בשנה האחרונה, מגלה דינאל, "עד לפני כשנה לא העזו האנשים האלה, המבצעים עבודות פרטיות בתוך המיפעל, להשתמש בחומרים, חליפ-ים וציוד אחר השייך המיפעל, הם היו מבי-אים את החלקים איתם, מהבית, לאסליט-החלו מקבלים ביטחון, ומאחר שידעו ש-ההתגלה יודעת על העבודות הפרטיות ולא איכפת לה, התחילו להשתמש בחומרים שבתחומי המיפעל, בהתאם לצרכיהם". המצב כיום, כפי שמתאר אותו דינאל, הוא כזה שקבוצה גדולה של עובדים, מרביתם עובדי אלקטרוניקה, המשכילים משאר העובדים במיפעל, מרוויחים ב-עבודות הצדדיות שבהן הם עוסקים ב-שעות העבודה, יותר מן המשכורת המשו-עבודתם על-ידי מישרד-הביטחון עבור עבודתם במיפעל.

"אפשר לשמוע עובדים מתפארים, שר-במשך שבוע הצליחו לגמור לבנות מע-רכת סטריאוטופית ולהרוויח למעלה מ-אלפים לירות", ממשיך דינאל, החושף לעבודתו ומשום כך ביקש להעלים את שמו. "מסר-העבודה ירוד, איש לא איכפת, מנהלים העובדה ושאר המנהלים הוותרים, אדישים לחלוטין. הסיסמה הפופולרית היא: "אני עובד לפי מה שמשלמים לי, ולפי מה שמשלמים לי אני עובד אסילו יותר מדי". אנשי המאפיה הוותיקים וה-בטוחים, שלהם כבר אי-אפשר לעשות כלום, אינם עובדים יותר מאשר שעתים נטו ביום, השאר, ההולכים בעיקבות ה-מנהיגים המסוקפים, עובדים מחצית מ-שעות העבודה הנרשמות לזכותם".

שעות נוספות לעבודות פרטיות. באותו מיפעל קיימת הקצבה של שעות נוספות, המגיעות לכל פועל מדי חודש. חלוקת השעות הנוספות אינה מותנית בכמות השעות הנוספות שהמיפעל נזקק להן, מספר דינאל, "השעות הנוספות הן הטבה סמוייה, שכן המיפעל אינו זקוק אף לשעה נוספת אחת עשיתי, כשלא עובדים את נוספת כל השעות. השעות הפרטיות, משום כך, הן קודש לעבודות הנוספות, ככל שהעובד ותיק יותר, כך הוא מקבל יותר שעות נוספות, ומבצע יותר עבודות פרטיות.

"מדובר כאן במעילה גלויה בכספי משלם-המיסים, ובשימוש בתקציב לחוץ ומצומצם למטרות רווח פרטי. כדאי ש-מישהו בצמרת יביט לפעמים למטה". מו-היר דינאל, אך במישרד-הביטחון מביטים, כנראה, רק קדימה ולמעלה.

השם בדין